4EK211 Základy ekonometrie

Odhad klasického lineárního regresního modelu III

Cvičení 4

Jednoduchý KLRM – funkční formy a interpretace β₁

• Pro jednoduchý LRM v základním tvaru $Y_i = \beta_0 + \beta_1 X_i + u_i$, platí:

Přehled funkčních forem při použití logaritmické transformace dat

Model	Endogenní proměnná	Exogenní proměnná	Interpretace β ₁
Lineární (level-level)	Y_i	X_{i}	$E(\Delta Y_i) = \beta_1 \Delta X_i$
Lineárně logaritmický (level-log)	Y_i	In(X _i)	$E(\Delta Y_i) = (\beta_1/100)\%\Delta X_i$
Logaritmicko lineární (log-level)	In(Y _i)	X_i	$E(\%\Delta Y_i) = (100\beta_1)\Delta X_i$
Dvojlogaritmický (log-log)	In(Y _i)	In(X _i)	$E(\%\Delta Y_i) = \beta_1\%\Delta X_i$

kde $E(\Delta Y_i)$ je očekávaná změna Y_i a $E(\%\Delta Y_i)$ je očekávaná procentní změna Y_i

Jednoduchý KLRM – funkční formy a interpretace β_1

Příklad 1 (odhadnutý KLRM):

$$\ln(wage_i) = 0.584 + 0.083 educ_i$$

kde wage je měsíční mzda v USD educ - vzdělání (ukončené roky standardního studia)

Interpretace:

- Každý ukončený rok studia zvýší očekávané (vyrovnané) příjmy o (100*0,083)%, tj. o 8,3%.
- POZOR: Efekt získaného "titulu" (maturita, tituly Bc., Ing.): uvažujeme-li systematický mzdový bonus za získaný titul, není mzdový přínos stejný u všech roků standardního studia. Obvykle řešíme zahrnutím umělých proměnných do modelu: získání/nezískání titulu vyjádříme pomocí nové proměnné typu 1-0 (logická proměnná, kvalitativní exogenní informace). Očekávaný mzdový efekt titulu pak bude vyjádřen příslušným koeficientem β; u umělé proměnné.

Jednoduchý KLRM – funkční formy a interpretace β_1

Příklad 2 (odhadnutý KLRM):

$$ln(CEOwage_i) = 4,822 + 0,257 ln(sales_i)$$

kde *CEOwage* je roční mzda ředitele (CEO) sledované firmy, měřeno v tis. USD.

sales - roční obrat (prodeje) sledované firmy, měřeno v milionech USD.

Interpretace:

 Jednoprocentní růst prodejů firmy zvýší očekávané (průměrné, vyrovnané) příjmy ředitele (CEO) o 0,257 %.

Pozn: Interpretace parametrů je smysluplná a platí pro verifikované modely (ekonomicky, statisticky, ekonometricky)

Kvalita regresního modelu závisí na dvou hlavních faktorech:

- Shoda modelu s daty (vysoké R², model významný jako celek)
- Jednoduchost (Occamova břitva, počet stupňů volnosti, praktická využitelnost).
- Zde popsaná srovnání dvou (a více) KLRM mají smysl pouze pro danou (jednu) endogenní proměnnou:
- Příklad: "Kvalitu" LRM ve tvaru:

$$wage_i = \beta_0 + \beta_1 \ educ_i + u_i$$

lze přímo srovnat s tvarem:

$$wage_i = \beta_0 + \beta_1 \ educ_i + \beta_2 \ exper_i + u_i$$

ale nikoliv s LRM:

$$ln(wage_i) = \beta_0 + \beta_1 \ educ_i + u_i$$

Jednoduchost KLRM je nepřímo úměrná počtu proměnných KLRM: k

Ukazatele, které poměřují shodu s daty vůči jednoduchosti modelu:

- Ke srovnání různých specifikací modelu lze použít:
 - \succ Korigovaný koeficient vícenásobné determinace $\,\overline{R}^{\,2}$
 - ➤ Informační kritéria (např.: AIC, SIC, HQIC, atd.)
- Testování (sdružené) hypotézy o parametrech β_i
 - F- test pro nulová omezení parametrů β_j (speciální případ lineárního omezení)
 - F-test pro lineární omezení parametrů β_i

Korigovaný koeficient vícenásobné determinace

$$\overline{R}^2 = 1 - (1 - R^2) \frac{n - 1}{n - (k + 1)}$$

kde:

$$\mathbf{R}^{2} = \frac{\mathbf{V}\mathbf{S}\mathbf{\check{C}}}{\mathbf{C}\mathbf{S}\mathbf{\check{C}}} = 1 - \frac{\mathbf{N}\mathbf{S}\mathbf{\check{C}}}{\mathbf{C}\mathbf{S}\mathbf{\check{C}}} \quad ; \quad \mathbf{R}^{2} \in \langle 0,1 \rangle \quad ; \quad \mathbf{N}\mathbf{S}\mathbf{\check{C}} = \sum (\mathbf{Y}_{i} - \hat{\mathbf{Y}}_{i})^{2} \quad ; \quad \mathbf{C}\mathbf{S}\mathbf{\check{C}} = \sum (\mathbf{Y}_{i} - \mathbf{\bar{Y}})^{2}$$

- Zatímco R^2 nikdy neklesne přidáním další vysvětlující proměnné do modelu, \overline{R}^2 poklesnout může: v důsledku přidání málo významné exogenní proměnné (\overline{R}^2 může nabývat i záporných hodnot).
- Rozhodovací kritérium: maximalizujeme hodnotu \overline{R}^2 .

Korigovaný koeficient vícenásobné determinace: PŘÍKLAD

Máme LRM ve tvaru:

$$Y_{i} = \beta_{0} + \beta_{1} X_{1i} + \beta_{2} X_{2i} + \beta_{3} X_{3i} + u_{i} ; \quad n = 20$$
 (1)

Odhadnutý model má R^2 = 0,8 a je významný z hlediska *t*-testů i *F*-testu.

- (2) Ke specifikaci (1) přidám vysvětlující proměnnou X_4 a tím zvýším R^2 na hodnotu 0,82.
- (3) Alter.: ke specifikaci (1) přidám exogenní proměnnou Z_1 a tím zvýším R^2 na hodnotu 0,81.

Podle hodnot koeficientu \overline{R}^2 vyberte ze tři variant (1), (2) a (3) "nejlepší" specifikaci LRM pro proměnnou Y_i .

(Řešení: 0,762 vs. 0,772 vs. 0,759)

Informační kritéria

- Charakterizují závislost shody modelu s daty na počtu vysvětlujících proměnných zahrnutých do modelu (podobně jako \overline{R}^2).
- U informačních kritérií (IC) je shoda modelu s daty obvykle dána pomocí NSČ (RSS) a jednoduchost (resp. složitost) modelu se řídí počtem regresních proměnných k.
- **POZOR NA DATA MINING**: výběr ekonometrických modelů by měl být založen primárně na ekonomické teorii a teprve v druhé řadě na ukazatelích jako \overline{R}^2 nebo IC.
 - Cílem ekonometrické analýzy má být získání smysluplných odhadů (pro prognózy, rozhodování, analýzy), které odpovídají ekonomické teorii.

Akaikeho informační kritérium (AIC)

•
$$AIC = \left(\frac{2k}{n}\right) + \ln\left(\frac{RSS}{n}\right)$$
, alternativně: $AIC = e^{\frac{2k}{n}} \cdot \frac{RSS}{n}$

kde: RSS je součet čtverců reziduí regrese (NSČ),

- n počet pozorování,
- k počet vysvětlujících proměnných modelu.
- Srovnávat lze jen modely pro danou (jednu) endogenní proměnnou.
- Vybereme takovou specifikaci (zvolíme sadu exogenních proměnných), pro kterou je spočtená hodnota AIC minimální. Pravidlo platí pro logaritmický i exponenciální tvar AIC.
- AIC je vhodné jen pro modely s úrovňovou konstantou.

Schwarzovo informační kritérium (SIC)

•
$$SIC = \frac{k}{n}\ln(n) + \ln\left(\frac{RSS}{n}\right)$$
, alternativně: $SIC = n^{\frac{k}{n}} \cdot \frac{RSS}{n}$

kde: RSS je součet čtverců reziduí regrese (NSČ),

- n počet pozorování,
- k počet vysvětlujících proměnných modelu.
- Srovnávat lze jen modely pro danou (jednu) endogenní proměnnou.
 Kritérium: minimalizujeme SIC. Použití SIC je vhodné jen pro modely s úrovňovou konstantou.
- SIC penalizuje zahrnutí dodatečných vysvětlujících proměnných více než AIC: je tedy "přísnější" (nemusí být "lepší").
- Nejčastěji používaným IC je AIC.

F-test významnosti LRM jako celku je založen na testovací statistice:

$$F = \frac{R^2}{1 - R^2} \frac{n - (k+1)}{k} \bigg|_{H_0} \sim F(k, n-k-1)$$

Pro H_0 : R^2 se statisticky významně neliší od nuly, altern.: LRM jako celek je statisticky nevýznamný, altern.: $\beta_1 = \dots \beta_k = 0$; LRM dán pouze úrovňovou konstantou β_0 .

*H*₁: *R*² se statisticky významně liší od nuly, alt.: LRM jako celek je statisticky významný.

$$F > F^*_{(k,n-k-1)}$$
 ... zamítáme H_0 ve prospěch H_1 $F \le F^*_{(k,n-k-1)}$... nezamítáme H_0

- Jde o speciální užití obecnějšího testu: F-test na omezení parametrů.
 - <u>F-test významnosti LRM jako celku</u> klade **k** omezení na parametry: $\beta_1 = \dots \beta_k = 0$. "Omezen" zde není pouze parametr β_0 .
 - "Neomezená rovnice", tj. testovaný LRM se všemi proměnnými a parametry má (*n-k*-1) stupňů volnosti.
 - odtud rozdělení *F*-poměru s (*k*) a (*n-k*-1) stupni volnosti.

F-test na nulová a lineární omezení parametrů :

$$F = \frac{(RSS_r - RSS_u)}{q(RSS_u)}(n-k-1) \bigg|_{H_0} \sim F(k, n-k-1)$$

kde RSS_u je nevysvětlený součet čtverců (NSČ) **neomezené regrese** (unrestricted regression),

 RSS_r – NSČ omezené regrese (restricted regression),

q – počet omezení na parametry (v omezené regresi),

(n-k-1) – počet stupňů volnosti v neomezené regresi,

$$F$$
 – má rozdělení $F(q, n-k-1)$

Pro vhodně formulované hypotézy H₀, H₁ platí:

$$F > F^*_{(k,n-k-1)} \dots$$
 zamítáme H_0 ve prospěch H_1
 $F \le F^*_{(k,n-k-1)} \dots$ nezamítáme H_0

- F-test na nulová omezení parametrů PŘÍKLAD:
- 1. Máme LRM (výchozí, tzv. neomezený tvar):

$$Y_i = \beta_0 + \beta_1 X_{1i} + \beta_2 X_{2i} + \beta_3 X_{3i} + \beta_4 X_{4i} + u_i$$

Pro n = 158 je tento LRM model odhadnut (jako významný) a máme spočteno $RSS_{ij} = 1 181$.

2. Formulujeme hypotézu H_0 : $\beta_2 = \beta_3 = 0$; proti H_1 : $\neg H_0$ (máme dvě nulová omezení). **Omezený tvar, který odpovídá H_0:**

$$Y_i = \beta_0 + \beta_1 X_{1i} + \beta_4 X_{4i} + u_i$$

Na <u>identické sadě pozorování</u> odhadneme omezený LRM. $RSS_r = 3$ 128.

Pozn.: $RSS_r \ge RSS_u$; analogicky vždy platí: $R_r^2 \le R_u^2$

Pozn.: omezený tvar je v tomto případě tzv. zahnízděný (nested), tvoří speciální případ neomezeného tvaru pro $\beta_2 = 0$ a $\beta_3 = 0$.

Klasický lineární regresní model - verifikace

- F-test na nulová omezení parametrů PŘÍKLAD (dokončení):
- 3. Spočítáme *F-poměr* podle vzorce:

$$F = \frac{(3128 - 1811)}{2(1811)}(158 - 4 - 1) \cong 126$$

Kritická hodnota rozdělení: $F(2, 153) = 3,05 \dots \text{ (pro } \alpha = 0,05)$

4. Vyhodnocení:

Protože $F > F^*$, zamítám H_0 ve prospěch H_1

5. Interpretace:

Hypotéza H_0 je odmítnuta jako neplatná, protože statisticky významně zhoršuje vlastnosti LRM. Omezený model významně hůře postihuje variabilitu endogenní proměnné ve srovnání s neomezeným LRM.

Pozn.: Pokud by u našeho příkladu H_0 platila ("byla správná"): v takovém případě nárůst NSČ u omezeného modelu je nevýznamný a F poměr se pohybuje v rozmezí: <0; 3,05>.

Klasický lineární regresní model - verifikace

F-test na lineární omezení parametrů :

Výchozí **neomezený tvar** LRM může být dán například takto:

$$Y_i = \beta_0 + \beta_1 X_{1i} + \beta_2 X_{2i} + \beta_3 X_{3i} + u_i$$

Kromě nulových omezení existují další *základní typy* lineárních omezení, která lze testovat pomocí F-testu:

$$H_0$$
: $\beta_1 = \beta_2$
 H_1 : $-H_0$ nebo H_1 : $\beta_1 < \beta_2$

nebo
$$H_1$$
: $\beta_1 > \beta_2$

nebo
$$H_1$$
: $\beta_1 > 1 - \beta_2$

$$H_0$$
: $\beta_1 = 2.7$ (konstanta)
 H_1 : $-H_0$ nebo H_1 : $\beta_1 < 2.7$ nebo H_1 : $\beta_1 > 2.7$

nebo
$$H_1$$
: $\beta_1 > 2.7$

F-test na omezení typu H_0 : $\beta_1 = \beta_2$:

Výchozí **neomezený tvar** LRM může být dán například takto:

$$Y_i = \beta_0 + \beta_1 X_{1i} + \beta_2 X_{2i} + \beta_3 X_{3i} + u_i$$

Omezený tvar (na základě předpokladu $\beta_1 = \beta_2$) sestavíme:

$$Y_i = \beta_0 + \beta_1 X_{1i} + \beta_1 X_{2i} + \beta_3 X_{3i} + u_i$$

lze psát jako:

$$Y_i = \beta_0 + \beta_1 (X_{1i} + X_{2i}) + \beta_3 X_{3i} + u_i$$

resp. dosazením
$$Z_i = (X_{1i} + X_{2i})$$

získáme výsledný omezený tvar:

$$Y_i = \beta_0 + \beta_1 Z_i + \beta_3 X_{3i} + u_i$$

Odhadneme omezený i neomezený LRM, spočteme jejich NSČ a srovnáme získaný F-poměr s kritickou hodnotou $F^*(1,n-k-1)$

• Alternativa k *F*-testu na omezení typu H_0 : $\beta_1 = \beta_2$:

Hypotézu H_0 lze přeformulovat na H_0 : $\beta_1 - \beta_2 = 0$ a vyhodnotit pomocí t-poměru:

$$t = \frac{b_1 - b_2}{s.e.(b_1 - b_2)}$$

kde:

$$s.e.(b_1 - b_2) = \sqrt{VAR(b_1) + VAR(b_2) - 2COV(b_1, b_2)}$$

Obvyklým způsobem srovnáme t-poměr s kritickou hodnotou $t^*(n-k-1)$ pro zvolenou hladinu významnosti (jednostranný či oboustranný test).

• F-test na omezení typu H_0 : $\beta_1 = 1 - \beta_2$:

Výchozí **neomezený tvar** LRM může být dán například takto:

$$Y_i = \beta_0 + \beta_1 X_{1i} + \beta_2 X_{2i} + \beta_3 X_{3i} + u_i$$

Omezený tvar (na základě předpokladu $\beta_1 = 1 - \beta_2$) sestavíme:

$$Y_i = \beta_0 + \beta_1 X_{1i} + (1 - \beta_1) X_{2i} + \beta_3 X_{3i} + u_i$$

lze psát jako:

$$Y_i = \beta_0 + \beta_1 X_{1i} + X_{2i} - \beta_1 X_{2i} + \beta_3 X_{3i} + u_i$$

sdružíme podle β_1 :

$$Y_i = \beta_0 + \beta_1 (X_{1i} - X_{2i}) + X_{2i} + \beta_3 X_{3i} + u_i$$

dosadíme $W_i = (X_{1i} - X_{2i})$

$$Y_i = \beta_0 + \beta_1 W_i + X_{2i} + \beta_3 X_{3i} + u_i$$

 X_{2i} nemá parametr β a porušuje tvar LRM, proto :

$$(Y_i - X_{2i}) = Y_i^* = \beta_0 + \beta_1 W_i + \beta_3 X_{3i} + u_i$$

• *F*-test na omezení typu H_0 : $\beta_1 = 1 - \beta_2$ (dokončení):

Odhadneme výsledný **omezený tvar** LRM:

$$Y_i^* = \beta_0 + \beta_1 W_i + X_{2i} + \beta_3 X_{3i} + u_i$$

Spočítáme NSČ pro omezený a neomezený tvar a srovnáme získaný F-poměr s kritickou hodnotou $F^*(1,n-k-1)$.

Aby bylo možné porovnat NSČ neomezeného a omezeného modelu, odhadujeme oba tvary vždy na <u>identické sadě pozorování!</u>

- Platí i v tomto případě: Y_i a W_i jsou jednoznačně dány původními pozorováními neomezeného tvaru LRM.

• *F*-test na omezení typu H_0 : $\beta_1 = 2,7$ (konstanta):

Výchozí **neomezený tvar** LRM může být dán například takto:

$$Y_i = \beta_0 + \beta_1 X_{1i} + \beta_2 X_{2i} + \beta_3 X_{3i} + u_i$$

Omezený tvar (na základě předpokladu β_1 = 2,7) sestavíme:

$$Y_i = \beta_0 + 2.7X_{1i} + \beta_2 X_{2i} + \beta_3 X_{3i} + u_i$$

 X_{1i} nemá parametr β - nelze zde odhadovat MNČ

Protože X_{1i} porušuje tvar pro LRM, upravíme :

$$(Y_i - 2.7X_{1i}) = Y_i^* = \beta_0 + \beta_2 X_{2i} + \beta_3 X_{3i} + u_i$$

Nakonec opět spočítáme NSČ pro omezený i neomezený tvar a srovnáme získaný F-poměr s kritickou hodnotou $F^*(1,n-k-1)$.

F-testy na omezení parametrů v GRETLu:

Tento typ testů je do GRETLu zabudovaný:

Okno s výstupem odhadu: Tests → Linear restrictions

Testovaná omezení se zadávají formou rovnice:

Obecně:

<u>GRETL</u>

$$\rightarrow$$
 H_0 : $\beta_1 = 0$

$$b[vn1] = 0$$

$$\rightarrow$$
 H_0 : $\beta_1 = 2.7$ (konstanta)

$$b[vn1] = 2,7$$

$$\rightarrow$$
 H_0 : $\beta_1 = \beta_2$

$$b[vn1] - b[vn2] = 0$$

$$\rightarrow$$
 H_0 : $\beta_1 = 1 - \beta_2$

$$b[vn1] + b[vn2] = 1$$

$$\rightarrow H_0: \beta_1 = 1 - 2\beta_2$$

$$b[vn1] + 2*b[vn2] = 1$$

kde vn1 a vn2 zastupují názvy proměnných u parametrů β_1 a β_2